

Arrest

nr. 67 885 van 4 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BELDERBOSCH en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakese te zijn van Koerdische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van Erbil in de Koerdische autonome regio (KRG). U zou uw hele leven bij uw ouders in een groot huis in de stad Erbil hebben gewoond. Uw vader is een makelaar en verdient veel geld. U hebt één zus die is getrouwd en elders in Erbil woont. U werkte als lerares in een dorp in de buurt van Erbil. Uw vader zou, via zijn collega's, een tweede vrouw hebben gevonden, afkomstig van een familie van landbouwers uit Dibaga. Hij was al lang op zoek naar een tweede echtgenote omdat uw moeder ernstig ziek is. Uw vader zou in december 2009 religieus zijn gehuwd met die tweede vrouw, (N.). In ruil moest u met haar broer, (S.), trouwen. Nadien zou uw vader ook officieel met zijn tweede vrouw huwen. U wilde dit niet omdat (S.) jonger is dan u en omdat hij in een afgelegen dorp woonde ver van Erbil. U zou uw vader

hebben proberen te overtuigen dat u niet met (S.) wilde trouwen, maar hij beledigde u en dreigde ermee u te vermoorden als u niet met de broer van zijn tweede echtgenote zou trouwen. Uw vader was wel akkoord om het huwelijk uit te stellen tot het einde van het schooljaar. Naarmate het einde van het schooljaar naderde en u geen uitweg meer zag (u kon uw vader niet overtuigen om niet met (S.) te moeten huwen), besloot u Irak te verlaten. Op 22 juni 2010 zou u Erbil hebben verlaten. Uw schoonbroer zou u naar Dohuk hebben gebracht. Van daar zou u via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 6 juli 2010 aankwam en op 8 juli 2010 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielverzoek legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en een kaart van de lerarenvereniging.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U hebt verklaard dat u Irak hebt verlaten omdat uw vader u wilde uithuwelijken aan de broer van zijn tweede vrouw (CGVS, 22/04/2011, p.2). U vreest, bij terugkeer naar Irak, te worden vermoord door uw vader of toch te moeten huwen met (S.) (CGVS, 14/01/2011, p.14; CGVS, 22/04/2011, p.17).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt dat u in Irak daadwerkelijk door uw vader werd verplicht te huwen met (S.) en gedood zou worden indien u dit niet zou doen. U legt hierover weinig overtuigende verklaringen af. Zo verklaarde u dat uw vader officieel met zijn tweede vrouw kon trouwen op voorwaarde dat u met de broer van die vrouw trouwde (CGVS, 14/01/2011, p.6; CGVS, 22/04/2011, p.6). Vervolgens verklaarde u dat uw vader in december 2009 religieus is gehuwd met (N.), zijn tweede vrouw (CGVS, 14/01/2011, p.4; CGVS, 22/04/2011, p.6) en dat hij (N.) vanaf die dag mee naar jullie huis nam. Het huwelijk van uw vader met zijn tweede vrouw werd, volgens u, door de imam ingehuldigd in haar ouderlijk huis in het bijzijn van de collega's van uw vader (CGVS, 22/04/2011, p.6). Aangezien (N.) vanaf december 2009 tot aan uw vertrek uit Irak in juni 2010, bij uw vader heeft gewoond, mag er worden van uitgegaan dat het huwelijk ook werd geconsumeerd en dus effectief werd voltrokken. Toch slaagde u er zelf in, hoewel er was overeengekomen dat u met de broer van (N.) moest huwen, om het huwelijk officieel te maken (CGVS, 14/01/2011, p.4; CGVS, 22/04/2011, p.7), uitstel te krijgen voor het huwelijk tot na het einde van het schooljaar. Meer zelfs, ook in de drie weken dat u nog in Irak was na het einde van het schooljaar, was er nog altijd geen huwelijksdatum vastgelegd of voorbereidingen waren getroffen voor het beweerdde nakende huwelijk van u en (S.) (CGVS, 14/01/2011, p.8; CGVS, 22/04/2011, p.8, 9). U beweerde dat uw vader er mee instemde omdat u dit als enige voorwaarde had gesteld voor uw gearrangeerde huwelijk en dat uw vader op die manier discussie met u wilde voorkomen (CGVS, 22/04/2011, p.9). Dit is een zeer vreemde verklaring: aan de ene kant verklaarde u dat uw vader geen tegenspraak duldde: dat u moest huwen met (S.) en dat hij u anders zou vermoorden (CGVS, 22/04/2011, p.10). Langs de andere kant verklaarde u dat u die zes maanden na het huwelijk van uw vader met zijn tweede vrouw niets anders hebt gedaan dan discussiëren met uw vader en hem proberen om te praten om uw huwelijk met (S.) niet te laten doorgaan (CGVS, 14/01/2011, p.7, 12; CGVS, 22/04/2011, p.10). Het feit dat u uitstel kon bekomen, lijkt niet te rijmen met de familiale context die u schept waarbij uw vader u dwingt te huwen na het einde van het schooljaar en hieromtrent geen tegenspraak duldt. Bovendien hebt u verklaard dat er van u zou worden verwacht dat u meehielp op de boerderij van uw toekomstige schoonfamilie na uw huwelijk (CGVS, 22/04/2011, p.8). Als er van u werd verwacht dat u de plaats zou innemen van (N.) om mee te helpen op de boerderij, dan is het toch wel vreemd dat de familie van (N.) geen aanstellen maakte om een datum vast te leggen en voorbereidingen te treffen zodanig dat u zo snel mogelijk kon trouwen en meehelpen op de boerderij.

In diezelfde door uzelf geschetste context waarbij u, op straffe gedood te worden, gedwongen werd te huwen door uw vader, die u omschrijft als zeer traditioneel, is het zeer bevreemdend dat uw vader pas na drie of vier dagen na uw vlucht, zou hebben doorgehad dat zijn dochter weg was (CGVS 22/4/11 p.15). Bovendien moet worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw relatie met uw vader in de loop van uw asielprocedure tegenstrijdig zijn gebleken. Zo beweerde u tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw vader, voor zijn beweerdde tweede huwelijk in december 2009, geen fysiek geweld tegen u gebruikte (CGVS, 14/01/2011, p.11). Tijdens het tweede gehoor beweerde u daarentegen dat hij u ook sloeg voor u werd uitgehuwelijkt (CGVS, 22/04/2011, p.2). Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt doet ernstige twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van de problemen tussen u en uw vader en bijgevolg rijzen ook twijfels over uw verklaring als zou hij u zou dwingen tot een huwelijk en met de dood bedreigen.

Er dient ook te worden opgemerkt dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over het einde van het schooljaar. Dit is niet zonder belang aangezien het einde van het schooljaar toch een belangrijk moment voor u moet zijn geweest. Volgens uw verklaringen had u immers tot dan uitstel gekregen om met (S.) te

trouwen. Zo verklaarde u aanvankelijk, tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal, dat de vakantie begon eind mei, 27 mei ongeveer (CGVS, 14/01/2011, p.7-8). Tijdens het tweede gehoor, verklaarde u daarentegen dat de laatste dag van het schooljaar op 4 juni viel (CGVS, 22/04/2011, p.9). Het is bevreemdend dat een lerares die beweert na het schooljaar gedwongen wordt te huwen, niet coherenter kan aangeven wanneer het schooljaar eindigt.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat het vreemd is dat u de datum van het vermeende huwelijk van uw vader met zijn tweede vrouw niet weet. U kunt enkel aangeven dat het in de maand december 2009 was (CGVS, 22/04/2011, p.6). Het is opmerkelijk dat u die datum niet preciezer kunt weergeven. De dag van het huwelijk is, volgens uw verklaringen, immers de dag dat u vernam dat u met (S.) moest trouwen en is dus de dag waarop uw vermeende problemen zijn begonnen (CGVS, 22/04/2011, p.7).

Verder is het ook opmerkelijk dat u niets weet over de geldelijke overeenkomst of over de bruidsschat die er voor uw vermeende gearrangeerde huwelijk met (S.) was afgesproken. U kunt geen details geven over de overeenkomst in verband met uw gedwongen huwelijk met (S.). U hebt bovendien verklaard dat u niet hebt gevraagd naar details over een eventuele geldelijke overeenkomst tussen beide families. Op de vraag waarom u er niet naar hebt geïnformeerd, antwoordt u dat u er geen interesse voor had (CGVS, 14/01/2011, p.8; CGVS, 22/04/2011, p.8-9). Dit is een bevreemdende verklaring. Als u daadwerkelijk door uw vader werd gedwongen te huwen, dan mag er van u toch worden verwacht dat u zich zou informeren naar de overeenkomst die hierover was bereikt. Temeer daar u hebt verklaard dat u meermaals aan uw vader hebt voorgesteld om het huwelijk met geld af te kopen (CGVS, 14/01/2011, p.9; 22/04/2011, p.9, p.11). In dat geval mag er redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich zou informeren naar de overeenkomst die er tussen de families was gesloten om hierover met uw vader te onderhandelen. U bent geen ongeletterd vrouw die nooit buiten kwam of geen contact had met andere mensen. U hebt een diploma van onderwijzeres en werkte in een school (CGVS, 14/01/2011, p.5).

Verder moet worden vastgesteld dat u, hoewel u verklaart uitstel te hebben gevraagd om een oplossing te zoeken, weinig concrete pogingen om tot een oplossing te komen, kan opgeven. Het enige wat u aangeeft, is dat u er geregeld met uw vader over discussieerde en hem had voorgesteld het huwelijk "af te kopen". U zou echter geen enkele poging hebben ondernomen om met bemiddeling van familieleden tot een oplossing te komen, terwijl dit, binnen de context, toch een mogelijke optie zou kunnen zijn. De enige reden die u waarom u dit zelfs nooit zou hebben geprobeerd, is dat uw vader toch niet van gedachten zou veranderen. Dit is geen afdoende verklaring, temeer daar u wel uitstel kon bekomen (CGV 14/1/2011, p.9, CGV 22/4/2011, p.11-13). De enige hulp die u zou gevraagd hebben, zou hulp zijn geweest om het land te verlaten, meer bepaald aan uw schoonbroer.

Verder moet worden vastgesteld dat u, hoewel u verklaart uitstel te hebben gevraagd om een oplossing te zoeken, weinig concrete pogingen om tot een oplossing te komen, kan opgeven. Het enige wat u aangeeft, is dat u er geregeld met uw vader over discussieerde en hem had voorgesteld het huwelijk "af te kopen". U zou echter geen enkele poging hebben ondernomen om met bemiddeling van familieleden tot een oplossing te komen, terwijl dit, binnen de context, toch een mogelijke optie zou kunnen zijn. Zo verklaarde u dat u aan niemand hulp hebt gevraagd om uw vader proberen te overtuigen om niet met Sanhar te moeten huwen (CGVS, 22/04/2011, p.11). De enige reden die u opgeeft waarom u dit zelfs nooit zou hebben geprobeerd, is dat uw vader toch niet van gedachten zou veranderen. Dit is geen afdoende verklaring, temeer daar u wel uitstel kon bekomen (CGV 14/1/2011, p.9, CGV 22/4/2011, p.11-13). De enige hulp die u zou gevraagd hebben, zou hulp zijn geweest om het land te verlaten, meer bepaald aan uw schoonbroer.

Verder moet worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de situatie na uw vertrek kunnen evenmin overtuigen dat u een gegronde vrees voor uw leven hoeft te koesteren. U zou nog contact hebben met uw zus en vernemen hebben dat uw vader heel kwaad is op u en dat zijn tweede echtgenote hem heeft verlaten. Echter, gevraagd of uw vader naar u op zoek is gegaan, kan u echter niets zeggen (CGV 14/1/11 p.14, CGV 22/4/11, p.16-17).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs kunt voorleggen ter staving van het door u beweerde gearrangeerde huwelijk of de door u ingeroepen vluchtmotieven (CGVS, 22/04/2011, p.17). Bovenstaande argumentatie laat niet toe te besluiten dat er in uw hoofdte sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Voorts wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak, waarvan u beweert afkomstig te zijn, geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De status van subsidiaire bescherming kan u dan ook niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Ze tonen immers enkel uw identiteit, afkomst en beroepsbezigheden aan, wat hier niet in twijfel wordt getrokken. Ze doen echter op geen enkele manier uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster stelt in alle interviews consistent te hebben verklaard dat zij aanvankelijk weigerde met S. te huwen, hierover voortdurend discussieerde met haar vader en uiteindelijk beweerde toe te stemmen op voorwaarde dat het huwelijk na het einde van het schooljaar zou worden voltrokken. Daarom is het begrijpelijk dat haar vader akkoord ging met het uitstel gezien zij niet langer weigerde maar de wil van haar vader scheen te volgen.

Verzoeksters afkeer voor een huwelijk met S. was zo groot dat zij met haar vader durfde in discussie gaan. Haar vader was een autoritair man die geen tegenspraak duldde doch dit sluit niet uit dat er geen heftige discussies zijn geweest die uiteraard niet van aard waren hem van gedachten te laten veranderen. Haar vader was blij dat zijn dochter uiteindelijk zijn wil volgde en nam het uitstel er maar bij. Verzoekster stelt dat het niet vreemd of onbegrijpelijk is dat de familie van N. geduld heeft tot haar vader haar kan laten instemmen met het huwelijk, zeker wanneer dit op een gegeven ogenblik omwille van de autoritaire familieverhouding toch zou lukken. In de bestreden motivering wordt niet gewezen op formele tegenspraken of onwaarschijnlijkheden doch men vindt enkel bepaalde aspecten van verzoeksters relaas 'vreemd'.

Verzoekster verklaarde steeds dat haar vader gewoon was dat zij af en toe bij haar zus logeerde, zodat hij niet onmiddellijk tot de conclusie kwam dat zij was verdwenen.

In het eerste gehoor werd de vraag naar fysieke mishandelingen door haar vader gesteld in de context van de dwang die haar vader uitoefende opdat zij zou huwen en in het licht van de mishandelingen die zij moest ondergaan na haar weigering leken de vroegere mishandelingen door haar vader van weinig betekenis. In het tweede gehoor werd de vraag naar mishandelingen gesteld in de algemene context van het gedrag van haar vader gedurende het opvoedingsproces, dus zonder enig verband met haar weigering om te huwen. Zij heeft dan verklaard dat haar vader haar meermaals sloeg, hetgeen een algemene beschrijving was van zijn manier van opvoeden.

De vakantie voor de kinderen op school begint op 27 mei maar verzoekster hielp als leerkracht op het einde van het schooljaar met de administratie, de registratie en de controle van de cijfers van de kinderen zodat voor haar de laatste dag van het schooljaar viel op 4 juni. Dit zou zeker zijn uitgeklaard indien verzoekster met deze beweerde tegenstrijdigheid zou zijn geconfronteerd. Verzoekster heeft trouwens haar lerarenkaart neergelegd zodat er geen reden is waarom zij als lerares niet op de hoogte zou zijn van de datum van het einde van het schooljaar.

Verzoekster heeft verklaard dat het huwelijk van haar vader plaatsvond in alle stilte, dat zij hierbij niet aanwezig was en dat haar vader de dag van zijn huwelijk enkel thuiskwam en zei dat hij was getrouwd en onder welke voorwaarden. Het was dus een gebeurtenis die aan weinig andere feiten is opgehangen zodat het aannemelijk is dat zij zich de precieze datum niet herinnert.

Verzoekster had daadwerkelijk weinig interesse voor de geldelijke overeenkomst tussen de families omdat zij hoe dan ook niet van plan was met S. te huwen.

Verzoekster deelde tijdens het eerste gehoor mee dat zij goede contacten had met haar schoonbroer en dat deze haar wel wilde helpen maar haar vader niet kon overtuigen. Haar ooms waren van hetzelfde type als haar vader zodat er weinig kans leek om via hen haar vader te overtuigen. Verder beschreef zij haar vader herhaaldelijk als een autoritair en koppig man en was deze de oudste broer zodat de anderen geen gezag over hem kunnen laten gelden.

Tijdens het eerste gehoor verklaarde verzoekster dat haar vader zal proberen het goed te maken met de familie van het meisje of verzoekster zal doden, alsmede dat zij dacht dat het hem niet zal lukken zijn vrouw terug te krijgen, zodat ze wel degelijk haar vrees om te worden gedood uitdrukte. Ten slotte is het van weinig belang wat haar vader onderneemt om haar te zoeken aangezien hij niet weet dat zij in België is.

Gezien het voorgaande stelt verzoekster dat de bestreden beslissing onvoldoende is gemotiveerd.

2.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeksters relaas komt er in essentie op neer dat haar vader wenste te huwen met een tweede vrouw ondermeer omdat zijn eerste vrouw, de moeder van verzoekster, ziek is. Verzoekster voert tevens aan dat buiten haar wil overeengekomen werd dat zij, in ruil voor dit tweede huwelijk van haar vader, diende te huwen met de jongere broer van deze tweede echtgenote.

De bestreden beslissing bevat een aantal argumenten die er voornamelijk in bestaan om verzoeksters verklaringen als 'bevreemdend/opmerkelijk/vreemd' te beoordelen. Verzoeksters verklaringen blijken doorheen haar twee gehoren op het CGVS echter een zekere consistentie en coherentie te vertonen. Deze vaststelling impliceert echter niet dat het asielrelaas geloofwaardig is; er dient immers te worden opgemerkt dat de vaststelling dat een voorgehouden relaas coherent is niet noodzakelijkerwijze leidt tot het besluit dat het relaas strookt met de realiteit daar de aangevoerde feiten bijvoorbeeld niet verzoenbaar kunnen zijn met de objectieve landeninformatie.

In de informatie in het dossier is, behoudens dat vrouwen aldaar worden gediscrimineerd, geen specifieke of concrete informatie voorhanden inzake de positie van vrouwen in Noord-Irak noch omtrent de praktijk van gedwongen en polygame huwelijken in deze regio (administratief dossier, stuk 17: landeninformatie, SRB, p.5).

Gezien het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, verkeert de Raad aldus in de onmogelijkheid om na te gaan (i) welke de mogelijkheden zijn waarover verzoekster bij een eventueel gedwongen huwelijk zou beschikken om dit huwelijk te weigeren, aan dit huwelijk te ontkomen of in dit kader bescherming te verkrijgen; (ii) of het wettelijk (of sociaal) mogelijk is dat haar vader een tweede officiële huwelijk aangaat, in de zin dat verzoeksters vader aldus officieel polygaam gehuwd zou zijn met twee vrouwen; (iii) of de mogelijkheid voorhanden is dan wel onder welke modaliteiten het religieuze huwelijk (dat haar vader reeds afsloot met zijn tweede vrouw) kan worden ontbonden (door toedoen van de familie van deze vrouw).

Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 mei 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS